

Ad 4

Det er uden videre klart, at enhver videnskabelig forskning er stærkt afhængig af kvalificeret litteraturservice og dokumentationsvirksomhed. Dette forhold gør sig i særlig grad gældende, når der er tale om et nyt forskningsområde, hvor den fornødne information endnu kan være vanskelig at opspore. Forslagsstillerne peger derfor på nødvendigheden af, at der ydes bevillinger til allerede eksisterende aktiviteter i forbindelse med de videnskabelige biblioteker (Kvinfo, tilknyttet det kongelige bibliotek, og kvindehistorisk samling, tilknyttet statsbiblioteket i Århus), ligesom det må forudsættes, at de videnskabelige biblioteker opfordres til aktivt at bestræbe sig på at støtte kvindeforskningen, f.eks. ved indkøb af kvinderelevant litteratur og ved at ansætte forskningsbibliotekarer med kvindeforskningsbaggrund som fagreference.

Ad 5

Forslagsstillerne skal her pege på det humanistiske forskningsråds særlige prioritering af kvindeforskningen i perioden 1979-84 som et meget positivt initiativ, der dels burde gøres mere permanent, dels burde udvides til at omfatte de øvrige forskningsråd.

Ligeledes skal forlagsstillerne henvise til, at Norges Almenvitenskapelige Forskningsråd i 1982 har oprettet et tværvidenskabeligt kvindeforskningssekretariat, der har til opgave at stimulere norsk kvindeforskning, et eksempel, der bør smitte.

Ad 6

Hvad forskningsrådene angår, er problemet i et vist omfang blevet taget op. Forslagsstillerne skal derfor særlig henlede opmærksomheden på de faglige landsudvalg. Uagtet gentagne henstillinger fra statsministeriet er andelen af kvinder i forskningsrådene, de faglige landsudvalg m.v. generelt stadig alt for lille.

Ad 7

En politisk opfordring til, at der på konsistorialt eller fakultetsniveau nedsættes særlige udvalg om problemerne om kvinders ligestilling med mænd på universiteterne, vil efter forlagsstillerne opfattelse være gavnlige, for så vidt som disse udvalg får bevilget midler til – eventuelt i samarbejde med den lokale kvindecenterorganisation – aktivt

at stimulere ligestillingsinitiativer. I Holland har man f.eks. ved flere universiteter ansat såkaldte »emancipationsfunktionærer« til at bistå de der-værende ligestillingsudvalg i deres arbejde.

Ad 8

Erfaringer fra den eksisterende informationsvirksomhed viser med al ønskelig tydelighed, at der er en stigende interesse for kvindeforskningsproblematik også uden for universiteterne. Samtidig er det karakteristisk for kvindeforskningen, at den lægger vægt på at være tilgængelig og brugbar for alle kredse af befolkningen. Derfor er det vigtigt, at der ydes støtte til undervisningsinitiativer i kvinde- og kønskundskab på alle niveauer såvel i folkeskolen og gymnasiet som på kursus, seminarer, højskoler og i voksenundervisning i øvrigt. Adgangen for kvindeforskere til at fungere som lærere i disse forskellige sammenhænge bør lettes mest muligt, ligesom kvindeforskere bør være repræsenteret i alle råd, udvalg og kommissioner, der varetager planlægningen af undervisningen i alle grene af undervisningssektoren.

Ad 9

I den skitserede beløbsramme er der regnet med penge til punkterne 1, 2, 3, 4, 8 og 10. Der regnes med en udvikling i antal faste stillinger fra 4 til 15.

Ad 10

Forslagsstillerne forudsætter, at repræsentanterne er aktive kvindeforskere, der på de respektive læreanstalter har en bred kontakflade til de forskere og forskningsmiljøer, der på læreanstalten allerede beskæftiger sig med kvindeforskning.

Udvalget bør gives pligt til at høre andre højere læreanstalter og relevante forskningsinstitutioner i øvrigt, der ikke er repræsenteret i udvalget direkte.

Forordningsudvalget skal have til opgave at fordele midlerne, med undtagelse af punkt 2, hvortil der forlods forudsættes ydet 250.000 kr. i 1984 stigende til 500.000 kr. i de følgende år.

Ad 11

For at gøre det muligt at vurdere resultaterne af denne forskningsindsats er det vigtigt, at de læreanstalter m.v., der tildeles midler efter den her omtalte bevilling, pålægges pligt til at berette om indsatsen i årsberetningen.